

get i onsdags er noget afsnit om udviklingen på det genteknologiske område, når det drejer sig om mennesker. Regeringsgrundlaget og altså også statsministerens redegørelse er kemisk renset for etiske overvejelser på lige præcis det område, og jeg vil sådan set stadig fastholde, at det synes jeg er en mangel ved regeringsgrundlaget.

Hvis man endelig skal sammenligne med regeringsgrundlaget fra 1993, som statsministeren var inde på, indeholdt det regeringsgrundlag – som Kristeligt Folkeparti var med til at skrive – rent faktisk overvejelser på lige præcis det område, så man kan sige, at der faktisk er forskel rent kvalitativt.

Oli Breckmann (KF):

Jeg må sige, at statsministeren brugte mere tid på Færøerne denne gang end sædvanligt; men måske har det også været nødvendigt, så jeg takker for opmærksomheden.

Statsministeren talte om gensidig respekt, og der er en selvfølgelighed i det. Politisk uenighed, forskellige grundsynspunkter er jo ikke ensbetydende med despekt.

Jeg prøvede at forklare Folketinget, at vores problemer skyldes, at den danske offentlighed har den misopfattelse, den fejlopfattelse, at Færøerne koster den danske skatteyder penge. Hvis vi skal fjerne den misforståelse, så lad os dog prøve på at forhandle om dette bloktilskud. Lad os få det afviklet, så står den torn dog ikke i øjet af den danske offentlighed, og det er det, Folkeflokket har prøvet at tale for.

Så sagde statsministeren, at hr. Eidesgaard måske havde udvist en større optagethed af gensidig færøsk neutralitet i Folketinget. Det er nu ikke sædvanligt – det er noget splinternyt i hvert fald – at en socialdemokratisk statsminister henstiller til de færøske folketingsmedlemmer, at de skal opveje hinanden, udligne hinanden.

Normalt har det solidariske Socialdemokrati jo haft støtte fra en socialdemokratisk færing i Folketinget; men nu, hvor man pludselig fra det færøske Socialdemokratis side af bekvemmelighedsårsager har valgt at vente med sit engagement, i hvert fald til efter lagtingsvalget, opstår pludselig dette ønske fra den socialdemokratiske regerings side om at henstille om en færøsk udligning af de to stemmer. Jeg har bemærket, at statsministeren ikke henstillede om en lignende neutralitet fra f.eks. hr. Hans-Pavia Rosings side; men måske er det, fordi min ære-

de kollega fra Grønland støtter regeringen hellere end oppositionen.

Ellers er det fuldstændig rigtigt – og det har jeg sagt gang på gang – at den færøske økonomiske krise selvfølgelig ikke startede her i Folketinget. Det gjorde den nemlig ganske rigtigt på Færøerne og mere specifikt under det socialistiske landsstyre, der sad fra 1985 til 1988. Da gik vi egentlig fallit. Det var jo dengang, den færøske udenlandsgæld steg fra 3 mia. kr. til 8 mia. kr., og da det var overstået, var den egentlige oprulning af Færøernes økonomi kun et tidsspørgsmål.

Statsministeren var også bekymret for Lagtingets holdning til vores fiskeripolitik og skat-tepolitik. Nu er vores fiskeri trods alt vores livsgrundlag, og jeg kan berolige Folketinget med, at vi går meget højt op i et bæredygtigt fiskeri. Vi er meget glade for, at vi skiftede det kvotesystem ud, som f.eks. er årsag til, at Danmark mister tusindvis af ton fisk på Nordsøens bund hvert år. Denne kvoteordning, som Danmark holder fast ved som medlem af EU, er årsag til spildproduktion og er faktisk en kriminalitet imod naturen.

Der går ikke én eneste fiskehale til spilde ved Færøerne, fordi alt det, vi fisker, bliver landet, og fordi vi ikke har en forbudslov. Vi har ikke et rationeringssystem, vi har ikke socialisme i vores fiskeri, og derfor kommer alt i land, og alt kommer til menneskelig nytte.

Der blev anbefalet nul torskefiskeri og nul kullerfiskeri i 1993-94 – ganske vist af danske skrivebordsfiskere, internationale havbiologer, der ikke forstår sig en pind på, hvordan havbiologien og de maritime forhold bølgør op og ned, frem og tilbage. Hvis vi havde fulgt den rådgivning i 1993-94, var Færøerne lukket ned, men det gjorde vi heldigvis ikke. Vi fik hjælp fra en canadisk ekspert, som kom og løste den knude.

Vi har haft godt fiskeri, og det har vi været meget taknemmelige for, og det går vi højt op i at bevare. 90 pct. af det færøske fiskeriområde inden for 200 m-dybdekurve er nu fuldstændig forbudt område for f.eks. trawling. Det er gydetid, og måske 70 pct. af området kan vi ikke engang linefiske i for øjeblikket; men det bliver bedre ud på foråret, når gydningen er overstået. Vi går altså meget højt op i at bevare vores fiskebestand, for vi har trods alt lært af skade.

Vi har sænket skatterne, og derfor blev den værste del af den færøske krise overstået, før det ellers ville have været tilfældet. Vi har sæn-